

Важнейшим элементом смешанной стратегии финансирования является грант как вид безвозмездной субсидии (деньги, права собственности, ценные активы), легализующий поддержку (стимулирование) государством проектов и разработок грантополучателя.

АНАЛІЗ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВІСТІ АГРАРНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОГО РИНКУ СПОЖИВАННЯ

Нікітіна А.В., к.е.н., доцент

Харківський національний економічний університет ім. Сємена Кузнеця

Шершенюк О.М., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

В умовах швидкого розвитку економіки та впливу на неї глобальних світових процесів, останнім часом зростає роль міждержавної інвестиційної взаємодії. Глобалізація, яка на перших етапах мала більш політичний характер, зараз розповсюдилась на економічну та фінансову сферу. Для України, яка на сьогодні провадить достатньо активну діяльність у міжнародній економічній сфері, що насамперед пов'язано з трансформаційними процесами у країні, питання інвестиційної діяльності набуває нових масштабів.

Проблема інвестування в аграрний сектор знаходиться в центрі уваги сучасної економіки. Це обумовлено, насамперед, тим, що інтенсифікація економічного розвитку зумовлює необхідність впровадження інвестування, яке можна визначити як вкладення грошових ресурсів у поточному періоді для забезпечення їх притоку у майбутньому.

На наш погляд, сільське господарство може бути ще більш високорентабельним, якщо застосовувати інноваційні технічні засоби й технології, ураховувати всі фактори – від аналізу ґрунту й покупки сучасних складових агротехнологій до переробки, транспортування й реалізації продукції. Сьогодні мова йде про аграрний бізнес, і ключове поняття тут – саме рентабельність, а не врожайність. Головні умови для інвестування – висока прибутковість і окупність. На першому місці за рентабельністю виступає рослинництво. Так, деякі однорічні культури (ріпак, соя, соняшник) дозволяють отримати з перших же посівів до 120% прибутку. Також потрібно обов'язково спланувати баланс грошових потоків, продумати фінансові схеми [1].

Проведене дослідження свідчить, що ефективною схемою фінансування агробізнесу може стати кредит і лізинг. Крім того, одним з доцільних варіантів є фінансування покупки техніки через міжнародні фінансові програми [2]. Популярність набирає покупка техніки за системою trade-in (власник старої машини іноземного виробництва може обміняти її на нову, а різницю оплатити за допомогою кредиту) [1].

Сьогодні існує множина факторів, що стримують інвестиції в АПК України, основними з них є: дефіцит обігових коштів і значна

кредиторська заборгованість більшості аграрних підприємств. Через неї підприємства змушені закладати за матеріальні ресурси і банківські кредити майбутній врожай. У результаті власниками агропродукції є не виробники, а постачальники й банки [3]; непостійна, непрогнозована та непрозора державна політика, яка характеризується відсутністю єдиних правил гри для всіх підприємців; низький рівень ефективності інфраструктури аграрних ринків та системи маркетингу; відсутня державна політика та законодавча база, яка регулює земельний ринок. Інвестор буде вкладати великі кошти тільки за умови гарантій захисту своїх прав, а сільгоспвиробник повинен мати бажання розвивати економіку держави; на відповідність певним стандартам якості, тривалий процес проходження сертифікації.

Проведене дослідження свідчить, що найважливішими факторами привабливості для інвестування в аграрний сектор залишаються: власна сировинна база (для переробки й тваринництва); зручна географія, сприятливі природні умови й багаті ресурси; відсутність жорсткої конкуренції в галузі; вихід до потужних зовнішніх ринків збуту; дешева робоча сила; кваліфіковані кадри; можливість швидкої організації об'ємного виробництва; відносно невисока ціна входження на ринок; перспективи розвитку ринку; незадоволений внутрішній попит, великий потенціал внутрішнього споживання; висока прибутковість аграрного бізнесу [4].

Отже, для створення сприятливого інвестиційного клімату в Україні для стимулювання надходження іноземних фінансових потоків необхідно розвивати інфраструктуру, проводити наукові дослідження, організацію систем навчання, поліпшувати виробництво насіння, а також вдосконалити державну політику, що стимулюватиме розвиток сільського господарства. Підтримка дрібних фермерських господарств також є важливим заходом для покращення та підтримки життя на селі і розвитку сільських районів. Також необхідно прийняти певні організаційні заходи щодо створення цілісної системи державного управління інвестиційними процесами, яка б залучала відповідні структури для роботи з іноземними інвесторами та розробляла механізми реалізації державної політики залучення капіталу, координації діяльності з міжнародними організаціями та ін.

Література:

1. Транснаціональні корпорації: особливості інвестиційної діяльності: навч. посіб.; за ред. Якубовського С.О. К.: ЦУЛ., 2006. 488 с.
2. Федоренко В.Г. Іноземне інвестування економіки України. К.: МАУП, 2004. 272 с.
3. Лагодієнко В.В. Ретроспектива і сучасний стан регіонального розвитку агропромислового виробництва. *Регіональна економіка*. 2007. № 2. С. 148-154.
4. Іващенко М.В. Актуальні питання сучасного стану та перспектив України на глобальних сировинних ринках. *Економічні науки*. 2017. № 3 (43). С. 659-663.